

Farní

zpravodaj

1 / 2020

Farnost Štramberk

Drazí farníci,

moje postní zamyšlení bych rád začal úryvkem jednoho článku z internetu. Můj názor jistě není dogma a jediný správný. Onen článek zní:

„Helen Freehová pak volá po skutečném postu: „Nedávno jsem si všimla vývěsky v našem kostele, která předkládala neotřelé návrhy postních předsevzetí: 'Chystáte se odřici si čokoládu? Co takhle raději...' a následoval seznam: půst od zraňujících slov, od hněvu, sobectví, a tak dále. U položky 'pornografie' jsem však vybuchla smíchy. Tato absence skutečně katolického chápání postu by byla vážně směšná, kdyby ovšem tak tragicky nemátla tolik ve víře nevzdělaných katolíků. *Hříchům* bychom se přece měli vyhýbat vždy – to nejsou *dobra*, která si dočasně odpíráme jako oběť odevzdanou Bohu. Jestliže jsme si během postu odřekli zraňující slova nebo pornografii, vrátíme se snad k těmto hříchům o velikonočním pondělí zpět? Nemálo lidí dnes opouští tradiční pojetí postu jako odříkání fyzických dober; mnozí to označují za vyčpělé, povrchní, překonané či bezduché. Osměluji se však navrhnout, aby v naší požitkářské době bylo jídlo a pití to první, co si odepríme. Vynechat skutečné jídlo a skutečné pití z postu, to je jako vynechat skutečné peníze z dávání almužny,“ píše Freehová.“ (autor Lukáš Novák, <https://rcmonitor.cz/svet/7843-Tyden-ve-svete-katolickyma-ocima---27-2-2020>)

Myslím, že tato teoložka má velikou pravdu. Postní doba by nemusela být jen dobou zaměřenou na hřích a boj s ním, tedy odřeknutí se zla. K tomu je totiž určen celý rok, celý život křesťana a to den, co den. K tomu církev nemusela zavádět speciálně dobu postní. Pokud by totiž byla postní doba, dobou, kdy si odříkáme zlo, tedy hřích. Pak by z toho nutně logicky vyplývalo, že až ta čtyřicetidenní doba skončí, tak je zase dovoleno zvesela hřešit. Což je samozřejmě nesmysl. V Písmu svatém se jasně píše, že Bůh nikomu hřešit nedovolil.

Další věc, které si nelze nevšimnout, je, že i samotný Ježíš v době čtyřiceti dnů svého půstu nebo chcete-li hladovění, tedy pro něho v postní době, neřeší boj s hříchem. On nešel na poušť bojovat s hříchem. Ale šel si prohloubit jako člověk vztah s Otcem a to i tím, že odpíral pokušení, odpíral pokušiteli. Ale to až v samém závěru postu. Jinak se snažil vyhladovět – odepřít dobro, aby se jeho smysly zbystřily. A On se tak mohl zaměřit plně na Otce. A k tomu ho vedl Duch Svatý, který ho tam vyvedl. Ježíš je pravý Bůh, ale i pravý člověk. Právě jako člověk hledá vůli Otcovu a chce se s ní plně ztotožnit a žít ji. Což se dokonale dokoná v Getsemanech a na kříži. Dotazuje se na vůli Otcovu a dostává její poznání jako člověk a ztotožňuje se s ní. Tím nám dává příklad k následování. Jednoduše řečeno postní doba pro Ježíše byla dobou zřeknutí se dobra. Tedy jídla a pití, ještě pro větší dobro a tím je Otec a poznání a sjednocení se s jeho vůlí. On nebyl jen Bůh, ale byl i pravý člověk. A jako člověk potřeboval mít jasno ve věci vůle Otcovy. A k tomu je půst především určen. Nešel na poušť bojovat s hříchem. (Ano byl bez hříchu a ne jako my.)

A tím jako by nám jasně říkal. I ty se posti od jídla a pití, od dober a hledej vůli Otcovu, ještě větší dobro. Ale napřed se zbav hříchu. Udělej si dobrou zpověď. A pak se posti a Otec ti dá poznat i svou vůli a tu pak žij. Toto je v podstatě i logický postup při hledání Vůle Boží i přiblížení se k Bohu. Napřed je cesta očištná, osvětná a cesta sjednocení se s Bohem a jeho vůlí. To je logické.

Těžko se Boha ptát na jeho vůli a dotazovat se na ní, pokud jsem v těžkém hříchu. To nám přece jasně v době postní dochází při modlitbě křížové cesty. Kde hřích má třeba podobu toho, že ten kdo takto hřeší. Jednoduše dělá to, že bije Boha do tváře. Pokud setrvává někdo v těžkém hříchu a přitom se ptá Boha na jeho vůli. Pak se to podobá dost smutné scéně. Scéně, kdy Ježíše biješ do tváře a ptáš se Ho přitom na cestu do nebe. Jednoduše řečeno. Těžko si představit, že biju Boha do tváře, lámu mu nos, plivu na něho nebo ho trním korunuji a přitom se ho ptám na jeho vůli pro mě. Anebo mu říkám, že ho miluji a přitom ho ale biju. To je opravdu výsměch Bohu a nelze se divit, že žádná odpověď nepřichází. Jen se podívejte na scénu z ukřižování. Komu z těch dvou zločinců se dostává odpovědi a ke komu Ježíš – Bůh, mlčí. Napřed je přece třeba zbavit se hříchu a pak lze Boha žádat o poznání Jeho vůle, nebo mu vyznávat lásku či ho prosit o vstup do nebe či ho žádat o požehnání. Těžko si představit, že ubíjím Boha k smrti svým těžkým hříchem a přitom chci jeho požehnání. To je parodie na lásku k Bohu, to je tragédie. Tak se to dělat nemůže. Neumím si představit, že bych někomu vrazil do zubů a vzápětí mu vyznával lásku nebo ho o něco prosil. Musí přece následovat omluva a uznání viny a pak lze zavést rozhovor v atmosféře odpuštění a lásky. Jasným příkladem je nám ten zločinec, který uznává a vyznává hřích a pak prosí o požehnání o možnost vstupu do Božího království. A taky se mu toho dostává.

Proto by bylo logičtější jít na zpověď před dobou postní a pak se snažit o půst, který jako prostředek mně disponuje a činí vnímavějším na Boha a jeho vůli. Těžko si představit, že se někdo ptá po Bohu a jeho vůli, anebo si žádá od Něho požehnání a přitom bije Boha do tváře a chce ho připravit o život.

Těžko si představit, že se od Boha někdo odvrací těžkým hříchem (vědomým, dobrovolným přestoupením desatera), jde od něho pryč, vzdaluje se mu, je k němu obrácen zády a k hříchu čelem a při tom volá, Bože požehnej mi, Bože jak ti mám sloužit, Bože já jsem tě neopustil, já tě miluji. To si protirečí. Protože kdo těžce hřeší, od Boha se vzdaluje, nejde do jeho království, ale vzdaluje se mu, jde přesně

opačně, jeho hlas slábne, není mu rozumět a je ho málo slyšet. Je třeba se napřed obrátit, zády k hříchu a ne k Bohu. Tím se k němu začnu přibližovat a pak i volání k Bohu jde správným směrem a je stále hlasitější. Protože došlo napřed k obrácení, změně smýšlení, změna životního postoje, metanoia. A tady už Bůh může něco dělat. Jen si vzpomeňme na marnotratného syna. Jak jeho obrácení způsobilo přiblížení se Bohu - Otcí a jeho náruči.

Proto bratři a sestry obraťme svůj postup. Napřed se zbavme hříchu, tím, že je odevzdáme Ježíši a pak se postěme. (K čemu je dobrý půst ve stavu těžkého hříchu.) Hříchu člověka zbavuje Ježíš tím, že mu ho odpustí, vezme ho na sebe a ne půst. Půst je pak ale dobrý prostředek k hledání a nalézání Boha a jeho vůle. Jistě může být i prostředkem k nápravě hříchu – k pokání. Ale jak říká ona teoložka Helen Freehová. Těžko si představit, že hlavní náplní postní doby je boj s hříchem. Protože v případě, že by doba postní skončila, by opět křesťan mohl zvesela hřešit. A to je nesmysl. Ale naproti tomu jde si představit, že doba postní je omezení se v jídle a pití, je dobou odepření si dobra, pro to největší Dobro – Boha. A když ta doba skončí, tak zase si to dobro s radostí dopřeji bez tohoto odříkání, byť v rozumné míře.

Doba postní, ať je tedy opravdu o půstu.

Jinak samozřejmě půst je jistě i něco, co lidem dnešní konzumní doby rozhodně jen prospěje. Vždyť kdosi napsal, že na světě umírá více lidí na obezitu než na hlad. Což je zarážející a smutné. K tomuto tématu bych rád doporučil krásný francouzský dokument LÉČBA PŮSTEM. (odkaz na dokument <https://www.youtube.com/watch?v=6pcAdz00hsg>) Možná budete bratři a sestry, mile překvapeni a povzbuzeni k samotnému půstu. Samozřejmě je dobré se radit v té věci se svým lékařem.

o. Vladimír

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2020

Štramberk

Závišice

5. 4. Květná neděle

Pobožnost křížové cesty	7:45	9:30
Mše svatá	8:30	10:00

9. 4. Zelený čtvrtek

Mše svatá	18:30	17:00
-----------	-------	-------

10. 4. Velký pátek

Pobožnost křížové cesty	15:45	14:15
Velkopáteční obřady	16:30	15:00

11. 4. Bílá sobota

Adorace u Božího hrobu	11:00 – 20:30	13:00 – 18:00
Velikonoční vigilie a mše sv.	20:30	18:00

12. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá	8:30	10:00
-----------	------	-------

13. 4. Pondělí Velikonoční

Mše svatá	8:30	10:00
-----------	------	-------

Príležitost k **velikonoční svaté zpovědi** bude ve Štramberku v sobotu **4. dubna od 9:00 do 11:30 hodin**, v Závišicích v sobotu **4. dubna od 12:30 do 14:00 hodin**.

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Na potřeby farnosti – 12/2019	13 326,- Kč	5 017,- Kč
Na potřeby farnosti – 1/2020	12 923,- Kč	3 450,- Kč
Na potřeby farnosti – 2/2020	13 737,- Kč	5 238,- Kč
Na potřeby farnosti – 3/2020	13 219,- Kč	5 073,- Kč
Diecézní sbírka na Bibli – 11/2019	10 110,- Kč	5 699,- Kč
Diecézní sbírka na TV Noe – 12/2019	13 392,- Kč	11 300,- Kč
Diecézní sbírka Halář sv. Petra – 2/2020	13 151,- Kč	6 456,- Kč

OPRAVY KOSTELA SV. JANA NĚPOMUCKÉHO VE ŠTRAMBERKU

Celkové náklady na rekonstrukci v letech 2016–2019 činily 11 939 650 Kč. Na financování opravy se podíleli:

Moravskoslezský kraj		1 350 000 Kč
Program Regenerace městské památkové rezervace Štramberk	podíl města Štramberk	1 179 088 Kč
	podíl Ministerstva kultury	5 963 000 Kč
Dotace z bis. Ostravsko-Opavského – stavební fond		750 000 Kč
Veřejná sbírka		732 835 Kč
Vlastní zdroje farnosti		1 364 727 Kč
Zápůjčka od biskupství Ostravsko-Opavského		600 000 Kč

Děkujeme všem, kteří se v uplynulých letech jakkoli podíleli na úspěšné opravě farního kostela.

ZÁPIS Z FARNÍ RADY

ze dne 5. 2. 2020

Kompletní zápis je k přečtení na webových stránkách farnosti.

Účast:

o. Vladimír, Jan David, Eva Davidová, Petr Buzek, Marie Kelnarová, Jaroslav Dostál, Lukáš Navrátil, Karel Váňa, Marta Najzarová, Dušan Najzar, Ladislav Kupčík, Aleš Kuběna

Změny ve farní radě:

- Michal Dostál st., Michal Dostál ml. a Josef Petráš již nejsou členy farní rady
- Noví členové: Lukáš Navrátil (Závišice)

1) Rekonstrukce dalších prostor na faře a vybudování WC

Multifunkční místnost

- Nejdříve je potřeba sanace zvenku
- Proběhla schůzka s památkáři – vyjadřují se pouze k venkovním prostorám, nikoliv k vnitřnímu prostoru, nemají problém s novým vstupem u vchodu do ubytování
- Možnost požádat o dotaci na biskupství – 300 tis. Kč (stavební fond), možnost získat dotaci i z MAS Lašsko
- Informace k současnému stavu fary i budoucímu stavu najdete na farním webu

Navrhovaný postup prací

- Nejdříve vykopat 3 sondy, abychom věděli, jak hluboko je návoz v průchodu - práce je nutno konzultovat pouze s archeology
- Podle toho se určí podrobný postup prací na sanaci venkovní zdi
- Farní rada souhlasí s vypracováním projektu na multifunkční místnost a přípravu stavebního povolení – pro podání žádosti

o dotace je většinou nutné mít projekt a již stavební povolení, a i kdyby se projekt nyní nerealizoval, bude vše nachystáno k realizaci na později, až bude dostatek peněz.

WC – pro amfiteátr

- Hledá se řešení na spolufinancování z města Štramberka – předběžné náklady na vybudování jsou cca 350 tis. Kč

2) Rekonstrukce ubytování na faře a oficiální povolení

Chyběla pasportizace budovy, památkáři chtěli celkové využití budovy. Proto se protáhlo řešení ubytování. Dále bylo nutno žádat povolení na hygienu a hasiče.

Nyní se již rekonstrukce blíží k závěru. Od 13. 3. 2020 se již bude ubytovávat. Stačí pouze vymalovat a dodělat hydrant.

Postele – zakoupení prostěradel – do ubytovacího řádu se napíše, že si musejí dovézt prostěradlo – spaní je pouze ve spacáku.

Dále se přesně specifikuje do ubytovacího řádu, co vše a jak se má uklízet. Také se zřídí „kniha hostů“, aby následující skupinka ubytovaných věděla, kdo tam případně před nimi špatně uklidil. Řešit se to pak dá i tím, že do budoucna tato skupina pozbude možnost se zde ubytovat. Kdo úklid dělat nechce bude možno se domluvit na finanční kompenzaci s tím, že farní služba to za jejich peníze uklidí. Výše částky se musí ještě zvážit. Jinak samozřejmě služby budou za svou práci finančně ohodnoceny – vše se musí ještě dořešit.

Aktuálně není nikdo, kdo by se o ubytování staral. Otec Vladimír vyhlásil v kostele, kdo má zájem obsluhovat ubytování (předávání klíčů, kontrola úklidu apod.) Tabulka k zápisu je v kostele.

3) Různé

Osvětlení hodin na farním kostele – bude se v budoucnu řešit ve spolupráci s městem Štramberk, připravuje se projekt na rekonstrukci osvětlení Trúby.

Chystá se katechetický kurz na biskupství v Ostravě -> možnost učit náboženství na ZŠ, SŠ. Jedná se o 3letý kurz. Zájemci se prosím hlase o. Vladimírovi – poskytně Vám více informací.

Kostel sv. Kateřiny

Oprava plotu u kostela sv. Kateřiny – plot se částečně vyvrací, pokusíme se získat dotaci na opravu.

V kostele sv. Kateřiny se objevil červotoč, bude se muset provádět „plynofikace“ – zahubení červotoče speciálním plynem.

Cena cca 32 tis. Kč – rovněž se bude žádat o dotaci. V Závašicích mají stejný problém, je napadena zповědnice, dveře, ...

Veřejná sbírka

Současná sbírka bude zrušena k 29. 2. 2020 a od 1. 5. 2020 bude vypsána nová sbírka s rozšířeným účelem – „oprava budov včetně interiéru ve vlastnictví ŘKF Štramberk“. Možnost použít peníze nejen na opravu farního kostela, ale také kostela sv. Kateřiny, fary, staré věže, kostela v Závašicích atd.

Stará věž

Letos se z „programu regenerace“ opravuje Trúba, v roce 2021 budeme opět žádat o dotaci z „programu Regenerace městské pam. rezervace“

Bohužel je celá Stará věž špatně konstrukčně udělaná, musí se udělat projekt, a bude se dělat generální oprava. Dle historiků jsou některé části Staré věže hodně cenné.

Oprava je odhadnuta na cca 1,5 mil Kč, část peněz by měla pokrýt dotace, část pojistka a část veřejná sbírka.

Zapsal: Dominik David

Schválil: o. Vladimír Zelina

FARNÍ KALENDÁŘ 2020

DUBEN

- 4. 4. Zpovědní den ve farnosti
- 26. 4. Žehnání polí v Závišicích

KVĚTEN

- 3. 5. Mše svatá za hasiče – sv. Florian
- 10. 5. Den matek
- 16. 5. Děkanátní ministrantský fotbalový turnaj v Novém Jičíně
- 24. 5. Štramberská pouť
- 31. 5. Svatodušní škvařenice v Závišicích vč. fotbalového turnaje „ženatí a svobodní“

ČERVEN

- 5. 6. Noc kostelů – kostel sv. Kateřiny
- 6. 6. Oslava 30 let skautingu
- 14. 6. První svaté přijímání ve Štramberku/Boží tělo s průvodem v Závišicích
- 20. 6. Nokturno – amfiteátr
- 24. 6. Pout' kameníků ve Štramberku – tradičně slavena na slavnost narození sv. Jana Křtitele
- 27. 6. Farní den

ČERVENEC

- 5. 7. Závišická pouť sv. Cyrila a Metoděje
- 26. 7. Mše sv. a žehnání řidičům a dopravních prostředků u sv. Kateřiny

SRPEN

- 9. 8. Pout' u kapličky v Pasekách v Závišicích
- 16. 8. Dožínky

ZÁŘÍ

5. 9. Farní zájezd – Neratov a Králíky

20. 9. Krmáš – 85. výročí posvěcení kostela sv. Cyrila a Metoděje

26. 9. – 4. 10. Pout' do Říma

28. 9. Svatováclavská Horová pout'

ŘÍJEN

24. 10. Pout' ke sv. Vendelínovi

25. 10. Krmáš ve Štramberku

LISTOPAD

15. 11. Pout' u sv. Kateřiny

PROSINEC

12. 12. Adventní koncert v kostele ve Štramberku

27. 12. Benefiční koncert ve Štramberku

HISTORIE VARHAN VE ŠTRAMBERKU

V nedávné době se objevily velice zajímavé materiály k rekonstrukci varhan ve farním kostele na konci 80. let 20. století. Rádi bychom zpracovali přehlednou historii varhan ve farním kostele.

Pokud tedy máte nějaké materiály k varhanám samotným nebo k rekonstrukcím na přelomu 30. a 40. let nebo k pozdější rekonstrukci na konci 80. let, prosíme o předání Aloisi Cigánovi nebo Dominikovi Davidovi. Děkujeme.

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Postní duchovní obnova

Postní duchovní obnova na téma „Cesta ke svatosti“ se uskuteční v Závašicích v kostele sv. Cyrila a Metoděje dne **21. března 2020**. Vedená bude o. Vítězslavem Řehulkou, farářem z Ostravy-Zábřehu.

Program:

13.00 h – 13.45 h	- křížová cesta, možnost sv. zpovědi
14.00 h – 15.00 h	- zahájení, přednáška
15.00 h – 15.20 h	- přestávka, občerstvení
15.20 h – 16.20 h	- přednáška
16.30 h	- společné slavení mše svaté

Možnost společného svozu z okolí – tel.: 739 940 604.

Noční křížová cesta

Uskuteční se v noci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek. Sraz bude dne **9. dubna 2020 ve 22 hodin** u prvního zastavení (za novojičínským hřbitovem). Délka trasy je cca 9 km.

Doporučení pro řidiče. Zavezte své auto do Štramberka. Ve 21:44 hodin jede autobus ze zastávky Restaurace pod Bílou horou do Nového Jičina.

Poutní zájezd farnosti Štramberk

V sobotu **5. září 2020** se uskuteční poutní zájezd naší farnosti. Navštívíme kostel Nanebevzetí Panny Marie na Hoře Matky Boží v Králíkách, prohlédneme si Muzeum řemesel v Letohradu a vydáme se na poutní místo Neratov v Orlických horách.

Bližší informace o programu zájezdu s možností přihlášení budou k dispozici během března/dubna vzadu v kostele.

JAK SE ZMĚNILY HODNOTY ŽIVOTA

Hodnotový svět po celé generace znal tzv. sedmero hlavních hříchů: pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost.

Postupem času se jejich obsah proměnil do dnešní podoby:

- z pýchy se stalo zdravé sebevědomí;
- z lakomství zákon ekonomiky;
- nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň;
- závist v boj o spravedlnost;
- hněv ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých;
- smilstvo v prevenci proti neurózám;
- lenost se proměnila ve výraznou a chronickou tendenci odkládat plnění povinností a úkolů na pozdější dobu.

Díky této moderní nomenklatuře zbavil se starý kontinent těžkých hříšníků. Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako:

- hulvátství, které se změnilo ve svobodu projevu,
- okrádání definované jako svobodný trh,
- zanedbanou výchovu dětí jako tvorbu vlastního názoru potomstva,
- neúctu k tradici proměněnou ve vítězství zdravého rozumu,
- likvidaci pozitivních hodnot jakožto zbavení se předsudků.

Nacházíme se ve známém prostředí uprostřed Evropy. K tomu dodám, že:

- svoboda se povýšila na svévoli jednotlivce,
- tolerance se proměnila v ustupování zlu,
- a korektnost v povinný názorový koridor.

Převzato: Doc. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián
Kašparů, Ph.D., dr. h.c

Zaslala: Anna Šenková

MOJE VLASTNÍ BOJIŠTĚ

(první část)

Jedná se o přednášku od s. Michaely Zych, která ji přednesla na setkání společnosti Modlitby Matek v Pardubicích.

Každý křesťan je povolán Duchem Svatým k dobrému boji proti ďáblu a jeho svodům, nástrahám: „Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.“ (Ef 6,11-12). V den našeho křtu jsme byli pomazáni olejem, abychom se dokázali vymknout ďáblovým pokušením. Naším problémem je „starý člověk“ se svou patologickou láskou k sobě. V důsledku zranění prvotním hříchem je náchylný naslouchat zlému duchu, který nám navrhuje špatné myšlenky. Čeho chce dosáhnout? Přetvořit nás ke svému obrazu a podobě, aby tím ublížil Bohu, který nás tolik miluje.

Především nebuďme překvapeni pokušením. Musíme čelit pokušením, zkouškám, soužením, jako bychom je dlouho očekávali na prahu domu. Potom je třeba odstranit domněnku, že někdy nastane doba, kdy už nebudeme pokoušeni, nemáme si nikdy říkat „když porosteme v duchovním životě, přejde to“, jinak když uvidíme své skromné výsledky, odradí nás to. Připravme se k boji až do posledního dne svého života bez stížností. A konečně, také v boji musíme zachovat humor, přívětivost a laskavost jak vůči našemu bližnímu, tak i vůči sobě. Tento poslední aspekt je zásadní: když bojujeme, dáváme údery... ale musíme je také umět přijímat, vydržet rány. To je normální. Nikdy se nedejme odradit, nikdy nesudme sebe a nikdy se netrestejme. Jinak by to bylo dvojí vítězství zlého. Zlého ducha ve skutečnosti nezajímají naše hříchy, ale zoufalost, která po nich následuje.

Je ještě jedna věc, na kterou musíme pamatovat: Bůh chce, abychom bojovali, nevyžaduje, abychom vždy vítězili (vždyť On už zvítězil za nás a my s Ním už máme úplné vítězství! Bůh to nepotřebuje, ale my

je chceme pro svoji pýchu. Přiblíží naše vítězství Boží království? Ne. Boží království už přišlo v Ježíši...). On je spokojený, když bojujeme, ale nemůžeme vždy očekávat jenom vítězství v boji s pokušeními (stali bychom se moc pyšnými; tím, že prohráváme, chrání nás Bůh před pýchou). Bojem – bez ohledu na výsledek – získáváme nejdůležitější ctnost svatých: pokoru. Kdo je opravdu pokorný? „Ten, ten, který se zvedá, když padne“ (sv. Isaak z Ninivy). Žádné oběti tedy, spíše ať také ten nejslabší v duchovním boji říká: „jsem bojovník“ („*Slaboch ať zvolá: Jsem bohatýr!*“ – Joel 4,10).

Když jsme si už řekli podstatné věci o boji, je třeba, abychom se seznámili s naším osobním bojištěm. Pomohou nám v tom jistá cvičení.

První cvičení

Dříve než přijmeme to, co nám Ježíš zjevuje o Otci, musíme očistit svou mysl od zbytečných a zlých myšlenek. To, co vchází do naší mysli, pak utváří naše činy – to už říkal pouštní otec Evagrius ve 4 století. Co myslíme, pak děláme. Nebo děláme něco, protože jsme o tom přesvědčení. Naše myšlenky formují náš život, a proto je tak velmi důležité mít myšlenky dobré a ne bludné.

Není možné uchovat si mysl prostou, když si hrajeme s ohněm v podobě mnoha marných a nepotřebných myšlenek. Hloupý je ten, kdo by si chtěl ohřát dům a zároveň nechá okna otevřená dokořán. Posvěcení mysli bude jen zbožným snem, pokud se nezačneme ptát na myšlenky, které v ní sídlí. Možná, že se Vám to zdá absurdní, protože je běžné věřit, že myšlenky spontánně přechází a že nedá se s tím nic dělat. Vskutku jsme často přesvědčeni, že prosévání myšlenek působí proti spontánnosti nebo je dokonce zbytečnou námahou. Ale to vůbec není pravda! Otázka zní: můžeme nemyslet na to, co nás vede k nenávisti, žádostivosti, závistí atd.? Jistě, že ano.

„Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízí z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce,

ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně. A tak je poznáte po jejich ovoci. Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu nepravovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“ (Mt 7,15-23)

Můžeme ta slova Ježíše přeložit takhle:

„Střežte se zlých myšlenek, které k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci.“ Sv. Ignác z Loyoly velmi zdůrazňoval potřebu rozlišování v duchovním životě (druhý týden jeho exercicií). Je dobrá myšlenka, křesťanská, inspirující, ale když vejde, tak se objeví, že byla ve skutečnosti myšlenkou zlou. To je právě to: myšlenka přichází v rouchu ovčím, to znamená, že je pokorná, tichá, ale vůbec taková není. Kolik takových myšlenek máme, kolik takových myšlenek vchází do naší mysli??? Kolik dobra děláme, které uvnitř skrývá zlo. Příklad: dělám dobře, skoro perfektně svou práci, ale jenom proto, abych ukázala, že ta vedle mně tu práci dělá špatně.

„A tak je poznáte po jejich ovoci.“ Dobrá myšlenka se poznává po ovoci, které rodí, kterým jsou víra, naděje a láska. Pokud mě nějaká myšlenka vede k tomu, že ve mně roste víra, laskavost, naděje, trpělivost... pak je to znamením, že taková myšlenka opravdu pochází od Boha.

„Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.“ Pozor. Máš myšlenky dobré, pěkné, hezké, duchovní... jsou třeba lidé, které si myslí, že jsou duchovní, že vedou duchovní život, protože mají myšlenky duchovní a jsou také lidé, kteří mají zlé myšlenky a cítí se proto zlými lidmi. Ne! To není pravda a není to vůbec takhle. Nejsme tím, co myslíme: ani v dobrém, ani v zlém. Protože mě to napadlo, jsem zlým člověkem.

Nejsem!!! Ale můžeme si myslet naopak: protože mě napadly dobré myšlenky, jsem dobrý. Nejsem!!! Kdo je sluhou dobrým a věrným? Ten, kdo plní vůle mého Otce. Proto pozor: neztotožňujme se nikdy s našimi myšlenkami. Často lidem, kteří vejdou do kostela, hned přicházejí rouhavé myšlenky, nějaké nečisté představy se objevují, a tak se jdou hned vyzpovídat a tím se uklidňují.

Obezřelost, opatrnost není ctnost zbabělců, ale těch, kdo bdí jako stráž hlídající hrad, aby oznamovala kamarádům to, co vidí na obzoru (srovn. Iz 21,6: „Neboť Panovník mi praví toto: „Jdi, postav hlídku; ať oznámí, co uvidí.“, Mt 10,16: „bud'te tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice“). Podle pouštních otců má být křesťan jako hlídka, která chrání vstup do své duše, která sedí u jejího „vchodu“: mysl jsou její dveře, obyvatelé toho hradu jsou myšlenky, které ho tvoří jako dobrý a jako zlý. Strážce – pokud nechce být podveden nepřáteli, kteří se snaží nelegálně vstoupit do hradu – se musí chovat následovně:

1) BDĚNÍ.

Co znamená bdít? Znamená postavit stráž u dveří do našeho srdce. Co jsou dveře do našeho srdce? Naše mysl. Kdo je člověkem rozptýleným? Ten, kdo nemá strážce u dveří a do jehož myslí vcházejí myšlenky a odcházejí tak, jak chtějí. Bdění je tedy postavení hlídky u dveří do srdce, kterými je mysl. Co dělají vrátný nebo strážce, když vidí, že někdo přicestoval? Ptají se na jeho jméno a příjmení. Každá myšlenka má své jméno, není neznámým, anonymním poutníkem. Proto je prvním cvičením dát jméno a příjmení myšlenke, která ke mně přišla. Každé myšlenky, která se objeví v naší mysli, se musíme zeptat na jméno: „Kdo jsi?“ Bdít znamená ptát se myšlenek, které klepou na dveře na „občanský průkaz“, prostě požádat je o identifikaci, abychom určili totožnost (pokud je zavřeno a je tam vrátný).

Jaká jsou jména myšlenek? Najdeme je v seznamech zapsaných v Evangeliiu nebo v Listech sv. Pavla. Jméno může být:

zloba, závist, chamtivost, podvod, pomluva, žádostivost (srovn. Mk 7,21-22: „Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost.“);

strach, fantazie, zasněnost, iluze, očekávání, obavy... atd. (srovn. Lk 12,22-31: „Svým učedníkům řekl: „Proto vám pravím: Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je víc než pokrm a tělo než oděv. Všimněte si havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci! Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to ostatní? Všimněte si lilií, jak rostou: nepředou ani netkají – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká trávu, která dnes je na poli a zítra bude hozena do pece, čím spíše obleče vás, malověrní! A neshánějte se, co budete jíst a co pít, a netrapte se tím. Po tom všem se shánějí lidé tohoto světa. Váš Otec přece ví, že to potřebujete. Vy však hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.“);

nebo pozitivní: laskavost, radost, pokoj, soucit, obětavost... atd. (srovn. Gal 5,22-23: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, odpouštění, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“)

Pojmenovat myšlenku znamená vědět, že například ta myšlenka je pomluvou a ta je třeba laskavostí. Vědět, to znamená dát jméno, protože v opačném případě se staneme obětí toho, co myslíme.

Ale je ještě příjmení. Každá myšlenka patří k nějaké rodině. Rodiny myšlenek jsou jenom tři: rodina myšlenek zlých, škodlivých; rodina myšlenek zbytečných, marných; a rodina myšlenek Božích, dobrých. Příjmení odpovídá stavu duše, který myšlenka působí. Myšlenky zbytečné (marné) přinášejí vždy pocit prázdnoty a zmatku, prospěšné (dobré) – vnitřní pokoj, škodlivé (zlé) – neklid, nepokoj a nerozumnost.

Je třeba dát jméno a příjmení myšlenkám. Ptám se: „jaká je to myšlenka? Závisti – jméno. A příjmení? Je zlá! To je myšlenka obavy, starosti. Je to myšlenka zbytečná, marná. To je myšlenka laskavosti. Je to myšlenka Boží. Když někdo zazvoní u dveří, ptáme se: „Kdo je?“ Jméno a příjmení. To znamená mít hlídku u vstupu, a to je bdění. Pak na co se ptáme někoho, kdo k nám přicestoval? To je druhý postoj, který máme zaujmout vůči myšlenkám:

2) POZORNOST.

Někdo přišel, zvoní, zeptáme se na jméno a příjmení a pak? Co potřebujete? To je pozornost: co chcete? Proč jste tady? Pozornost znamená pochopit, odkud přicházejí ty myšlenky. Odkud pocházíš? Jaké máš úmysly? „Kdo tě posílá?“. To jsou otázky, které musíme v druhé řadě položit návštěvníkovi. Musíme poznat identitu, totožnost toho, od kterého přicházejí. Žádná myšlenka nepříjde ze své vlastní svobodné vůle, ale vždy jí posílá nějaký mocný pán. Je pán předsudku, pán zlovyku a Pán psány velkým písmenkem P... jednoduše. První pán – pán předsudku – chce, abychom zůstali ignoranty; druhý – pán zlovyku – chce, abychom byli otroky svých návyků; třetí – Pán – by chtěl, abychom byli svobodnými dětmi. Předsudek je pánem tupým a pyšným, zlovyk je typem naléhavým a lišáckým, záludným i chytrým, jiný je tichý a pokorného srdce (srovn. Mt 11,29). Pokud postavíme stráž k naší mysli, díky pozornosti můžeme rychle rozpoznat pána posílajícího naše nejvíce naléhavé myšlenky. Konkrétně: když poznám jméno a příjmení, ptám se sebe, proč mám například tuto myšlenku mstivosti? Protože tady ten mi musí zaplatit za to, co udělal. Ptám se dále: proč jsi tady? Odpovídám: protože lidé se mnou zacházeli v životě nespravedlivě. Naše myšlenky se vždy rodí z něčeho, z nějakého zážitku...

3) „NECITELNOST“.

Zdá se to divné, ale pro pouštní otce to bylo velmi důležité. To znamená, neberte příliš vážně myšlenky, které k Vám přicházejí,

protože naše mysl zveličuje jejich význam, podvádí nás často. A co dělá? To, co je důležité nám ukazuje jako nepřiliš důležité a věci nedůležité ukazuje jako nezbytné. Možná, že si pamatujete popis událostí, které nastaly, když Jozue vchází po prvé do země Kanaán a průzkumníci mu říkají: „obyvatelé této země jsou giganti, co uděláme? Nepodaří se nám nikdy nad nimi zvítězit ...“ Ale to nebyla pravda. A co dělá naše mysl? Dělá totéž co Naaman, když jej prorok Ezechiel posílá, aby se ponořil do Jordánu. Naaman odmítá, protože řeky v jeho zemi jsou přece ještě lepší, co je to za hloupost od proroka? Právě tak i naše mysl zveličuje věci pozemské a umenšuje věčné. Je to následek prvotního hříchu a nikdo z lidí – kromě Marie – jej není zbavený. Je to nemoc naší mysli, že nazýváme věci jinými názvy... Pokud myšlenka, která přichází je škodlivá (zlá) a plyne ze zlomyslnosti, která se nachází v srdci, nemáme se vyděsit, nesmíme se bát (jako bychom viděli hladového medvěda). Je třeba zůstat „necitelným“ (v tom smyslu v jakém to chápali pouštní otcové) přečkat tedy klidně zkoušku. „Necitelný“ neznamená ani stoický ani lhostejný k lidským záležitostem, ale člověk „necitelný“ je ten, který zůstává pevný a stálý v pokušení a nezříká se sebe, své víry a svých hodnot; on ví, že „živí či zemřelí, žijeme spolu s Ním“ (1Tes 5,10). Křesťanská „necitelnost“ se rodí z vědomí, že to, co je základní, podstatné v životě neodvisí od našich myšlenek v prožívaném okamžiku. (srovn. Řím 8,31-39: „*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“) Nejsi zlý, protože tě*

napadají věci špatné, zlé nebo nevhodné, nepatřičné; rovněž nejsou dobří a šikovný protože myslíš na věci dobré nebo velmi duchovní. Je třeba nepřikládat příliš velkou hodnotu našim úvahám nebo tajným monologům.

Bdění: jméno a příjmení.

Pozornost: kdo tě posílá a co chceš.

Necitelnost: nedělat si nikdy starosti kvůli svým myšlenkám.

Tímto cvičením se naučíme bojovat s pokušením už v naší mysli a přijímat hned Boží inspirace. Zkuste si někdy zapsat všechny myšlenky tak, jak přicházejí, ale nesudte je. Všechny myšlenky, třeba: „jsem nejkrásnější žena na světě...“, „jsem nejhoupějším člověkem na zemi...“, „všechno je ztracené a už se nic nedá dělat...“ pište všechno, co Vás napadá, úplně všechno... „dnes je krásný den“. Druhý nebo třetí den se pak na to podívejte a zkuste dát jméno a příjmení a objevit, odkud k Vám ty myšlenky přišly. Objevíte řadu myšlenek zlých; spoustu, opravdu spoustu zbytečných; a jen některé od Boha. Máme nechat jenom ty poslední, ty myšlenky od Boha. Myšlenky zlé – jděte pryč; myšlenky zbytečné – jděte pryč. „*Maria zachovávala ve svém srdci všechny ty věci*“ (Lk 2,51), to jest myšlenky od Boha. Pozor: to, co ničí naši mysl více než cokoli jiného, jsou zbytečné myšlenky. Protože jako křesťane jsme si zvykli rozpoznávat myšlenky zlé, je pro nás mnohem snadnější zapudit myšlenku zlou, nesouhlasit s ní, ale nejsme připraveni se rychle zbavit myšlenek zbytečných právě proto, že nejsou zlé. Tak jak to říká Ježíš v Evangeliiu podle sv. Lukáše v 12. kapitole: „*proč si děláte starost o život, co budete jíst, nebo o tělo, co budete mít na sebe...*“ (Lk 12,22).

Můžeme být pokřtění, a dokonce i praktikující katolíci, ale náš způsob myšlení může přitom být celý anti-evangelický. Poslouchejme, co o tom říká sv. Pavel:

„To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ (myšlenek). Mají zatemnělou mysl

a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce. Otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci. Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili – pokud jste ovšem o něm slyšeli a byli v něm vyučeni podle pravdy, která je v Ježíši. Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti prav.“ (Ef 4,17-24)

Posloupnost, která začíná od myšlenek a vede ke hříchu, se zdá být tato: neznalost Boha a nevědomost jeho vůle dělá prostor v naší mysli pro marné myšlenky, které nás pak pomalu oslepí a ještě více vzdálí od pravdy. Když už není povědomí o tom, co je „pravdivé“, vůle neví, kam jít, a proto se odevzdává tomu, co ji na chvíli uspokojí, co ji na chvíli potěší. To je pro sv. Pavla způsob myšlení „starého člověka“, který chátrá (doslova: kazí se) protože tráví čas a ztrácí energii klamnými, iluzorními vášněmi. Neznalost Boha vede ke klamným vášním právě skrze zbytečné myšlenky.

Zatímco mysl „nového člověka“ funguje diametrálně opačně: kdo „se naučil Krista“ je naplněný pravdou a tím chráněný před oněmi zbytečnými myšlenkami, a proto schopný skutečného života. On je „obnoveným ve svém smýšlení“!

Jestliže nás zbytečné myšlenky ruší, měli bychom se pomalu naučit je umlčet díky Modlitbě Ježíšově („*Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou, hříšníkem!*“) nebo díky nějakému žalmu naučenému nazpaměť. Proto také pouštní otcové mluvili o neustálé četbě Písma Svatého, aby nedovolili těm zlým myšlenkám škodit své mysli. Všechny žalmy znali nazpaměť. Proč? Protože to byla zbraň, kterou bojovali s démony. Pokud nemáš v sobě slov Písma Svatého, nic se nedá dělat, a démoni tě budou ovládat!

Pokračování v příštím čísle.

Zaslala: Ludmila Petrášová

UBYTOVÁNÍ NA FAŘE

Od pátku 13. března 2020 je opět v provozu ubytování na faře. Než se vyřídí všechny potřebné formality (kolaudace) bude provozováno ve zkušebním režimu. Ubytovaní je nyní navrženo na maximální kapacitu 25 osob. Proto bylo nutné kvůli hygienickým předpisům přidělat umyvadla a zřídit úklidovou místnost.

Dále byla dokončena elektroinstalace v bývalé skautské klubovně, ve všech místnostech byla vyměněna světla za úsporné LED zářivky a instalováno nouzové osvětlení. Z důvodu požární bezpečnosti byl na chodbu instalován hydrant a byly zakoupeny dvoje protipožární dveře.

Nakonec byly všechny prostory nově vymalovány a byla zrenovována dřevěná podlaha v bývalé skautské klubovně. Více informací včetně fotografií najdete na webových stránkách farnosti stramberk.farnost.cz. Pokud víte o někom, kdo by chtěl přijet na víkend či na prázdniny, určitě mu můžete předat kontakt :-)

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na úspěšném zprovoznění ubytování jakkoliv podíleli, a popřát našemu farnímu ubytování spoustu spokojených nocležníků.

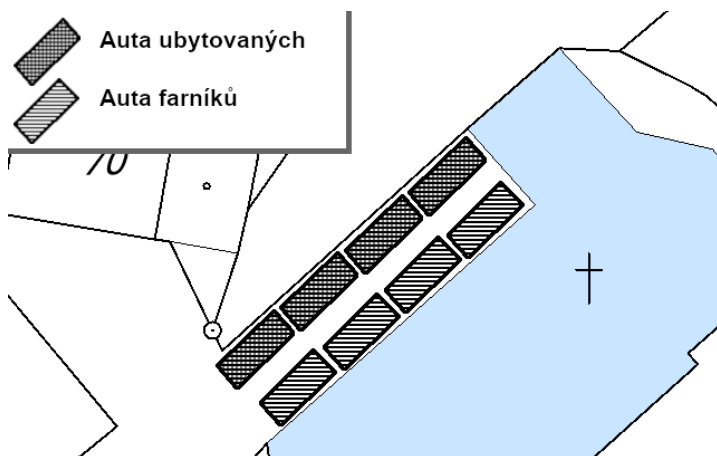
Dominik David

PARKOVÁNÍ U KOSTELA

Z důvodu obnovení ubytování na faře, je potřeba u kostela „vyhradit“ parkovací místa pro ubytované na faře. Toto opatření se vyhleduje proto, aby u fary zůstaly parkovací místa pro návštěvy farního úřadu. Již nyní u fary parkují nájemci farního bytu a o. Vladimír a nebyl by tak dostatek míst i pro ubytované.

Tímto opatřením bychom chtěli ujasnit parkování vedle kostela (u sakristie). Ve zkratce jde o to, že **farníci budou parkovat podél kostela** (u stěny kostela) a **budou tam najíždět předem**. Zatímco ubytovaní budou mít vyhrazeno místo na druhé straně uličky

(u trávníku) a budou najíždět couváním. Tím vznikne uprostřed mezi auty ulička, kterou se bude moci procházet (viz nákres). Toto opatření začne platit od neděle 13. března 2020.

Jedinou výjimkou budou nedělní bohoslužby, kdy budou moci farníci parkovat i na volných místech vyhrazených pro ubytované hosty (ubytovaní hosté na to budou upozorněni). Nezapomeňte prosím, že k parkování u kostela i fary je pokaždé nutná „farní“ parkovací karta.

Prosíme všechny o respektování tohoto opatření. Děkujeme.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Alois Cigán, Eva Davidová, Dominik David, Kamila a Jaroslav Dostálovi, Karolína Najzarová, Ludmila Petrášová, Anna Šenková.

Sazba: Petra Davidová

Další číslo vyjde předběžně v neděli **21. června 2020**. Uzávěrka bude ve středu 10. června 2020. Toto číslo vyšlo v neděli 15. března 2020.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz.